

Kallis Marta!

Lubasin sulle sulle juba juba kuu kirjutada, aga ei saanud tähta lubaduse. Täiße peale ei saanud min ruttu oma pildi kätte. See on nke kaasmaalase väetud just meie kaasviibimisel 17 mail. Kuna jii meil, kes meie kaugel teineteist elame, pätavatatsa koelunt eemas oleme, ei ole võimalik korra saada ka telefoni teel just sel silmapilgal kui tahad näkida, siis jätke muustas peale tuleb - käival ajal jirgamööds.

Ees mul ole ka enorm kirjavahetus. Rõige enam võtavad minult aega turnistuste väljandamine endistele apilastele ja õpetajatele. 6 korra pean iga turnistuse pärast käima, sest läbi on käia Ralm instansi - Eesti Komitee, notarius ja vastas konsulaat. Neid turnistusi juttus mitu sel sügisel. Eks näsi ka see vana käsi. mu töö on jii ka ainet kirjutamine ja juonestamine käsi deformeerunud juba aastast ja kui ütle kirjutat, juttub min, et kramp läöb sisse ja üldse edasi ei saa. Kui veel jiirode lisada, et muutunud suvi (kuni viimani) oli meil äärmiselt halb, külma, niiske päinest pealega rüguji. Suvel rarterit ei rääts, ta on meil nii kui nii niiske siis oli ta rüüpis hull, sain ischiast mis jii min jiiinab juba mitu kuu. Wint oaan jiiitse, veidi nat aitaris, aga päris arsi ka oaler, narih ja narih võtab koke mõnikord elutake aga. Olen seepärast ka palgi jiiatolgaasaks kirjasaat. Jaks saanud - aga vastaxit olen süski jiiitunud, kuigi jiiimati vakelegaalega. On aga kirje, millele koke vastata, kui asi näccab. Olen aga ka sulle aasts jiiitunud juba üle 200 kirja saanud. Siis vake ka

aru saad, et aana 70 r. naine, kes pealigi
-kõn ja sõltudega 12-14 tundi päevas kinni,
lihtsalt ei jaksu ami kohustusi täita.
Kas mu lapsed saa sellest aru, aalaa-
daval minil, ja kirjutavad ise mulle
nii tihti, kui tahavad, lihtsades juurde, et
närvi oot, minult vastust, neil endal
ainult mõniskat tahtmine, minuga
fuitu ajada.

Lubasin sulle veidi kirjutada meie koosviibimi-
sest keradel. Jah, pean ütleva, et mu lapsed
tegid sulle sulle niisuguse üllatuse, millest ma
ei väinud mureki näha, kuna ja mõõdukas
palju aega, ja ma ise väikisin oma aastastest
Kad tahtsid veel "euurema kella" lüüa, aga tulin
otsale ja palusin seda mitte teha: ütlesid "Kruksikona"
minu üle ei tahi ilmuda ja ajalehis mu nimi
sloos sümipäraga ei tahi ilmuda. Kad mäelga
ainult nende sadanolele meil lastele, kes ko-
olumaale jäänud, kella turmisteist, minu
nimi - ja kuna, kammude juures kosis väi-
malik - väivas ka meil jälle tagakinnasid
tulla, kui näksee, et mu lapsed mind nii rõi-
vad, alles laiali pillutud maakeral. Kui nat
tahavad väljaspool kootsile mulle keat meelt teha,
siis tulga nat kooka niipalgi kui saavad,
tutronega ühteisega lapsed mitmesugustest len-
dudest ja mulle saasid siis kirja nendeale-
kirjalega, kes kuus viikisid. Kad said minust
ka arm ja talitasid, nagu ma soovisin. Sain
nii ütelole terveist maailmast - ka Austraalia
ja Uus-Meremaa - ännearose ja kirje. Hoidan
neid alles, nende järel tahan kaguda ja koostada
ma lendude nimestik, et aialigi materjali
karjats mana kaoli mälestuseks.
Siin Sthlmis olime kaas 17 almail. Oli 54 õpilast
ja 2 arhiepiskopi aegset õpetajat. Oieti on ja
siin enam õpilasi, ainult Sthlmis üle 60, teras
kootsile vist 100 nimes, aga mitmed olid
alles hiljem sellest kinnulole saanud, eriti
kes elavad maal või väikestes agulites ja lin-
nades, teised olid turistatut mitmesugustel põhju-
tel. Kõrteks 200 vestersten (minil Lindqvist), selle nime
jast piolusaal oli türitud, pidi paar päeva enne

2). pidu summatama minema. Olime (4-7 koos, 3
minut aeti, vastu lauluga, ei oaa mitte vaiki alla"
jõime kooki. Armes oli mi palgi, tuttavaid näga-
si näha, päris unustasid, et siin vöarsil.

Ma sam lastel ka elusa ringi: 44 nootsi
riigi obligatsioonid a 50 kr. tük. Ma ei aeks tahk
nool, et lapsed minu isiku peale pulutavaid
saan ja ise veel tüütada, ja enese eest hoolit-
seda; nemad noored, neile kulub iga kuu aja
igi dollar enese ja nende laste tuleviku peale.
Aga nat soovis seda — oaa siis vötsin kassa
vastu. Obligatsioonidega aga oli lugu nii:
Ühel ilusal päeval tulen kaja, ja leian ees
prauu Kruse't. Sa ja tummet teie ka, ta tütar

Silvia on ja ka meie oma ja Karin Baumman
ps. Kruse ad. Olin peaaegu ehmunud. ps. Kruse
ei käi pea kunagi väljas, minit needruari kuu
oli ta saitnud mi kangele, pealyi palunud to
veel täielikult kasunud, kopsupaleetiku järel.

Üllesin siis: Amas heldere, kust sa vägi tuled peale
nüll ülema minigi põhjus, et sind keegi tahet
vägi ajada, kuna suuregi. Leiat kassat alevat
mi kangele saita. "Dagi", aastas tema. Ja siis:
"Tulin, et amilt küsida, mida ta soovib sünni-
päevaks". Nat kair minavad mind minit ami
Kui siia tulin elasin ja Krusede juures, mis
kun Reburg, see hündis mind "ami" Silvia
vähke tütar Kristo hakkas ka mi hündima, ja
kuna meie kair oame ja just kui sugulasteks
ps. Kruse ja Karin kairat minit, kui oma likast ema.

Nii siis ps. Kruse: Mida soovid? "Minia vastas:
"Mitte midagi, hiiideit mul an, sünni kaa,
tütar ka veel — vana ei karja; mu elu
läheb allapvälle." Tema ajab isna peale, et
ntle ja ntle, seet lapsed karjavad raha ja nat mi
kui mi teevad seda, keelu peale vaatamata, ma
aga karolan, et nat midagi rarnast ostarat
mis sulle võõmu ei tee ja ehk ka veel päigiti
ees an. Väiters, üks tegi ettepaneku, sinol maali-
da lasta. Üllesin, sul pale rarnast siinagi, et suola
vles panna! Vastasin: Andra neli maa, kes siis
tarvita teda, kui raja". ps. Kruse: Nah, selle näis and

sin ka mina, aga nemad vaele. : Prang len 4
dent raka, kust seda vöib! "Nii siis arasin, tu-
len ise ja kusun 30. saovi järel, minn aruandes on
raka paris kenade summa ja kargi teada tulla
peale ära visata." Ma naersin talle vastu: Kallis
Mutt! mul on ühis soov, aga seda ei saa täita
kui nat väike oleks alles, kaks need sadade
kes mu juures olust? "Nii siis?" ütli. "Hleisin siis:
"Ma aruaks soov on omada väike ühtlase aiaga,
kus mind peremees ei saa aga paari kuni tavalis-
tuletoja kusiinusega, kas olen saanud korterit,
kus elaksin rahusama ette ja töölasein aias, et
peletada kurbi mõtteid." Jah, oskate, sarnasest
asjast ei saa unistada. Jätkasime juttu edasi ja
ma naersin: Kas tead, Mutt! ma olen oii nal-
jakas saanud, et tipsin kargi jalgpalli, kargi
on amaja väiklane villasumma, ka väike raka,
mis sulle peab ja Siin äde kargin ringi
panen ringiõhke teinavale rissel: need on a naas-
tust ei rasta, vaid realiseerida, kui rädas olen
ja seal juures vain 200.000 tuhat vaita, kui en-
õne. "Käes, käes!" hüüas kargi ja j. Kruse,
nais inka ei ole ma asjata siia tulnud: vbliga-
tsivane natas inka nius üle andma. Ja mi-
anti siis nat mulle. Kargi pole siin maani
neel midagi väitnud.

19. almale oli mul kudas 49 õnnitlejaid. Lastes
oli aiast nimeid, abielupaari, kelledega ka
kahepeal kellelme. Oli mõned peenis sate tuntud
kes millegi pärast tahtis oma austamist mulle
üle näidata.

21. sel oli mul "Koh" mu arakanna kaasteeni-
jate, nites direktariga; täpselt nii, naja need kargi
mul tegema oma kaasamestikelele seni nat
täitunud juubiliaaritat. Kingiti 70 nr. (kanaduse
järel) ja süskoladi. Nat teatsit, et ma lilli ei
tada. Ma neid ei osta iialgi, ainult vastsalastele
kui sententades. Kargi oma minimestele: mul
tundus, et neid pole põhjust oma teed lilledega
üle külvata. Lapsus, ütlen, et olen kargi mi-
"ahvaks" lannud, et saan valmis pidada "Kõne" t.
"Kui mäletat kannatusin destis (sarnuti "naga"
Anton Samara) selle all, et ei saanud kõnelepe
"h mupseemineemine inuseymu". Nii pidasin

3) Tänuksel Koguni roostel keeles. Kõik olid 5
üllatunud, et valdame nii sõda keelt ja nii
sõda sõlesid: Meie ei saa oma keelestki
kõida nii. Sellele vastasin naerdes: Ka mina
ei saanud oma keeles rääkida, aga
keel, kes kannuude allt läbi keemul
ei varda viit keelagi ega midagi enam!

Muide, elan vanat viisi: lootan
vanal kohal (ka Iluka), elame vanal
kohal — ega muudatust pole. Korter
probleem on siin väga raske. Ka Met
elab edasi Baras'is, Ilmo rān-
dab ringi: viicareerib. Tervis on 70%.
jaoks rahuldav, mingit sisemist
pole, aga rheuma ja isehias piinavad
— kliima halb, niisked, kui meil Eesti.

Olen väga väsinud, sest pole kema
tärt puhkust. Keel 12 päeva, mis suret
antakse, kuluvat puhastamises ja pe-
mises ära (aknad, uued, villast teinid, pān-
dariidid), pole elus teinud sarnast raskest
tööt — aga mind ei antu armu. Pole ka
sade abilit, kui tahaks teha mõt-
kõnest kroonist pole ka ju — aga pole in-
mest. Käigil pidet töö amal alal. Peep
kõib juha kesknaolis, Mai ka ja väike
Juan lāks juha rīgiseel algnaoli.

Mul on lõpuks palve Sinule. Nagu juha
mainisin, korjan oma laste (eriti lõpetajate)
nimesi. Mul on valmis I lēnd ja 24 lēnd
(Metama). Sul on hea mälu, kas sa ei väi ka
tade oma lemmi (missugune ta oli, sa vist tead)
kuaslaste nimestik, aga ka üldse tahundava
kes Sinuga kaoli aga sees ühes appisin.

Kui nähtas meil omi — küsi ka näit nende
lõundade nimesi.

Lugesin, et võtsid aega gaidide et, allol 6
võist veidi kargimist ama suure radumaga
ja tugi ehk parem. Peale juudima tugi
alles hoidma, juba laste pärast.

Su abikaasa pole siin Ehlmis tanav
käinud. Kevadel kirjutas, et tuleb
käima, ja kaguni, et hakkab töö
suktes lähemale pealinnale jõudma
— aga pole käinud ega kirjutanud
ka enam. Ma ise ei taha etteütkis
olla — ta teab ju mis kui min, et ta
meile (ka garmann'ile) iska tere
tulemast an.

Kõik pean lõpetama. Kirjutan seda
kirja juba peaaegu 3 tundi. Olen neil
varastanud ühe tüdelt. Ommes pole
keegi minil täna tulitunud. Pean min
tühli "petma" aru tüdantjat, kuna
kasi "an min kange, et ei saa karta
teha: tüd kirjutades — ja kirja.

Min kui min kirjutan lahkalt, lahustades
sulge üle paberi kergelt, aga loodan, et
Su silmad hea ja et min kirjutan
paad.

Sulle ja laste kärke hea
suvides jään Sinu

3. Luder

Tervita ka minu'le, ka lüüsi, kui
jultuast seal allena.